

I Księga Królewska

Rozdział 5

Umowa handlowa między Salomonem i Chiramem z Tyru

1. Wtedy Chiram, król Tyru, usłyszawszy, że Salomona namaszczonego na króla po jego ojcu, wysłał do niego swoje sługi; Chiram był bowiem zaprzyjaźniony z Dawidem przez całe jego życie. 2. Salomon zaś przysłał do Chirama takie poselstwo: 3. Wiadomo ci o Dawidzie, moim ojcu, że nie zdołał on zbudować świątyni imieniu Pana, swego Boga, z powodu wojen, w jakie go uwikłali jego nieprzyjaciele, aż Pan poddał ich pod jego stopy. 4. Lecz teraz Pan, Bóg mój, dał mi wytchnienie ze wszystkich stron, tak iż nie ma przeciwnika ani złej przygody. 5. Postanowiłem tedy zbudować świątynię imieniu Pana, Boga mojego, jak to zapowiedział Pan Dawidowi, mojemu ojcu, mówiąc: Twój syn, którego posadzę po tobie na twoim tronie, ten zbuduje świątynię mojemu imieniu.

Przygotowania do budowy świątyni

6. Nakaż więc teraz naścinać dla mnie cedrów w Libanie i niech przyłączą się moi robotnicy do twoich robotników; zapłatę dla twoich robotników uiszcze ci dokładnie, jaką ty sam wyznaczysz. Wszak wiesz, że nie ma u nas ludzi znających się na wyrębie drzew tak, jak Sydończycy. 7. A gdy Chiram usłyszał słowa Salomona, ucieszył się bardzo i zawołał: Błogosławiony niech dziś będzie Pan, który dał Dawidowi mądrego syna jako władcę nad tym wielkim ludem. 8. Do Salomona zaś Chiram wysłał poselstwo tej treści: Wysłuchałem tego, co mi kazałeś powiedzieć. Spełnię wszystkie twoje życzenia dotyczące drzew cedrowych i drzew cyprysowych. 9. Moi robotnicy sprowadzą je z Libanu nad morze, a tam każę je powiązać w tratwy i sprowadzić morzem na miejsce, jakie mi wyznaczysz. Tam każę je rozwiązać, a ty je sobie zabierzesz. W zamian za to ty spełnisz moje życzenie, dostarczając żywności mojemu dworowi. 10. I tak dostarczał Chiram Salomonowi drzewa cedrowego i drzewa cyprysowego, ile tylko chciał, 11. Salomon zaś dostarczał Chiramowi dwadzieścia tysięcy korców pszenicy na zaopatrzenie jego dworu i dwadzieścia tysięcy wiader wytłaczanej oliwy. Tyle dostarczał Salomon Chiramowi corocznie. 12. A Pan obdarzył Salomona mądrością, jak mu obiecał. I panował pokój między Chiramem i Salomonem; zawarli też z sobą przymierze.

Przymusowe roboty mieszkańców

13. Następnie król Salomon kazał przeznaczyć z całego Izraela ludzi do przymusowych robót, a liczba przeznaczonych do przymusowych robót wynosiła trzydzieści tysięcy mężczyzn. 14. Z tych wysyłał do Libanu po dziesięć tysięcy co miesiąc na przemian; jeden miesiąc przebywali oni w Libanie, a dwa miesiące u siebie w domu. Adoniram był postawiony nad tymi, którzy byli przeznaczeni do

przymusowych robót. **15.** Miał też Salomon siedemdziesiąt tysięcy tragarzy i osiemdziesiąt tysięcy robotników w kamieniołomach w górach, **16.** Oprócz urzędników, ustanowionych przez Salomona nad robocizną w liczbie trzech tysięcy trzystu, którzy nadzorowali ludzi wykonujących robociznę. **17.** Na rozkaz króla wydobywano duże kosztowne kamienie, aby położyć fundamenty świątyni z kamieni ciosanych. **18.** Obrabiali je budowniczy Salomona i budowniczy Chirama oraz rzemieślnicy z Gebal, przygotowując drzewo i kamienie na budowę świątyni.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01